PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

Warszawa,19 stycznia 2026 r.

DIH-3.707.163.2025.MU

DECYZJA DIH-3/7/2026

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]"

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2025 r. poz. 229), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania wniesionego przez przedsiębiorcę Zuzannę Wojtczyk prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Perfekt ZOO Zuzanna Wojtczyk w Ustroniu od decyzji NRU.KC.33.2025 Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 6 października 2025 r. (sygn. NRU.8361.178.2025), nakładającej na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 1000 zł (słownie: tysiąc złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2023 r. poz. 168) z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy w związku z § 3, § 4 ust.1 pkt 2 oraz ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r. poz.2776), **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję**.

UZASADNIENIE

W dniach 17 lipca 2025 r. oraz 22 lipca 2025 r. inspektorzy reprezentujący Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, dalej: „Łódzki WIIH" lub „organ pierwszej instancji", działając w ramach upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NRU.8361.178.2025 z 17 lipca 2024 r. przeprowadzili kontrolę u przedsiębiorcy [xxxxxxxxxxxxx] dalej: „strona" lub „przedsiębiorca".
Kontrolę przedsiębiorcy, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 1480) dalej: „Prawo przedsiębiorców", poprzedzono zawiadomieniem NRU.8360.62.2025 do przedsiębiorcy o zamiarze wszczęcia kontroli z 30 czerwca 2025r., w którym wskazano zakres przedmiotowy kontroli, obejmujący kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i

usług (Dz.U. z 2023 r. poz. 168) dalej: „ustawa o informowaniu o cenach” Zawiadomienie to skutecznie doręczono przedsiębiorcy 3 lipca 2025 r.
Kontrolę przeprowadzono w obecności przedsiębiorcy, któremu przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, okazano legitymacje służbowe oraz doręczono za pokwitowaniem upoważnienie do przeprowadzenia kontroli wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, stanowiącym załącznik do ww. upoważnienia do kontroli.
W toku kontroli sprawdzono przestrzeganie m.in. przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2022 r. poz. 2776) dalej: „rozporządzenie”.
Inspektorzy reprezentujący Łódzki WIIH objęli sprawdzeniem ogółem 110 różnego rodzaju towarów oferowanych do sprzedaży. W toku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Łódzkiego WIIH stwierdzili nieprawidłowości przy 15 artykułach w opakowaniach jednostkowych, które stanowiło naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3, § 4 ust.1 pkt 2 oraz ust. 2 rozporządzenia. Ustalenia kontroli udokumentowano w protokole kontroli z 22 lipca 2025 r. (nr akt: NRU.8361.178.2025) oraz załącznikach (1-2). W toku kontroli strona usunęła stwierdzone nieprawidłowości.
W dniu 5 września 2025 r. Łódzki WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 poz. 1691) dalej: „kpa”, zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Jednocześnie poinformowano stronę o przysługujących jej uprawnieniach wynikających z art.10 § 1 kpa.
Dnia 6 października 2025 r. Łódzki WIIH na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o cenach wydał decyzję NRU.KC.33.2025 na mocy której nałożył na przedsiębiorcę, karę pieniężną w wysokości 1000 zł (słownie: tysiąc złotych) w związku ze stwierdzeniem naruszenia obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z § 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 rozporządzenia tj. brakiem uwidocznienia cen jednostkowych przy 15 partiach towarów oferowanych do sprzedaży.
W dniu 14 listopada 2025 r. Prezes UOKiK otrzymał za pośrednictwem Łódzkiego WIIH odwołanie od ww. decyzji.
Strona w odwołaniu wniosła o uchylenie zaskarżonej decyzji oraz orzeczenie co do istoty sprawy, względnie o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Ponadto strona zarzuciła naruszenie przepisów:

- art. 189f § 1 kpa poprzez jego niezasadne niezastosowanie w sytuacji, gdy waga naruszenia przepisów prawa była znikoma tj. 15 skontrolowanych towarów, co stanowi 0,21% ogółu sprzedawanych wyrobów;
- art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach poprzez nałożenie kary w wysokości 1000 zł w sytuacji, gdy chociażby wartość tych 15 nieprawidłowo oznakowanych towarów wyniosła 81,80 zł.

Ponadto strona w odwołaniu wskazała, że ustalony stan faktyczny w niniejszej sprawie jest prawidłowy i nie podlega kwestionowaniu, natomiast podniosła, że w ustalonym stanie faktycznym mamy do czynienia z sytuacją, w której albo zachodzi przypadek znikomego charakteru albo doszło do nałożenia kary rażąco wygórowanej wysokości. Jednocześnie strona wskazała, że po wskazaniu nieprawidłowości w protokole kontroli zostały one niezwłocznie poprawione. W tym samym piśmie strona wskazała, że nałożenie na nią kary

grzywny nie będzie stanowić środka zapobiegającego kolejnym naruszeniom, a jedynie środek nieuzasadnionej represji.
Pismem z 3 grudnia 2025 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała ze swoich uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.
Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.
Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.
Sposób uwidaczniania cen towarów i usług określa przepis szczególny wydany na podstawie art. 4 ust. 6 ww. ustawy, tj. określony w rozporządzeniu. W myśl § 3 ust. 1 tego rozporządzenia, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Jednocześnie cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu, o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.
W myśl § 4 ust. 1 rozporządzenia cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:
1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Z kolei § 4 ust. 2 rozporządzenia stanowi, że szczególnych przypadkach uzasadnionym rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1. Natomiast w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub dziesiętną wielokrotność liczby sztuk. Obowiązek uwidaczniania ceny jednostkowej ma charakter bezwzględnie obowiązujący za wyjątkiem wyłączenia w zakresie produktów wymienionych w § 7 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.
Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł. Przepis ten w

sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku ww. przepisach, chociażby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostały wyeliminowane. Dowiedzenie, że określony podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną.
Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor IH uwzględnia:

1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich UE w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, ze zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem (UE) 2017/2394".

Przepisy ustawy o informowaniu o cenach nie regulują kwestii odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej lub udzielenia pouczenia, w związku z czym stosownie do art. 189a § 2 kpa, zastosowanie mają w tym zakresie przepisy art. 189f kpa.
Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 i 2 kpa, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli: waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałaby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę od decyzji NRU.KC.33.2025 Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 6 października 2025 r. (sygn. akt: NRU.8361.178.2025) na mocy której na ww. przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 1000 zł (słownie: tysiąc złotych) na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu ujawnionego w toku kontroli niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w art.4 ust.1 ustawy o informowaniu o cenach w zw. z naruszeniem § 3, § 4 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 rozporządzenia.
W toku postępowania odwoławczego Prezes UOKiK przeprowadził dokładną analizę ustaleń kontroli, w oparciu o które wydano decyzję oraz treści skarżonej decyzji, jak również

uwzględnił zarzuty strony zawarte w odwołaniu. Po przeprowadzonym postępowaniu organ drugiej instancji wskazuje, iż nie ma wątpliwości, że przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy o informowaniu o cenach, co powoduje konieczność nałożenia przez Łódzkiego WIIH kary pieniężnej. Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że zgromadzony w sprawie materiał jest rzetelny i spójny. Stwierdzony w toku kontroli stan faktyczny został opisany w protokole kontroli z 22 lipca 2025 r. oraz w załącznikach do protokołu. Zarówno stan faktyczny, jak i stwierdzone naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, nie budzi wątpliwości organu drugiej instancji. Strona postępowania podpisała protokół kontroli i nie wniosła uwag do jego treści. Tym samym, należy uznać, że ustalenia kontroli udokumentowane w protokole kontroli są w pełni wiarygodne i prawidłowo odzwierciedlają stan faktyczny. Protokół kontroli posiada walor dokumentu urzędowego w rozumieniu art. 76 § 1 kpa, tj. stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo stwierdzone. Zatem protokół stanowi niepodważalny i wiarygodny dowód w sprawie świadczący o naruszeniu jakiego dopuścił się kontrolowany przedsiębiorca. Organ prowadzący postępowanie nie może wobec tego swobodnie oceniać ani kwestionować treści dokumentu urzędowego. Istota protokołu z kontroli wyraża się w tym, że dokument ten odzwierciedla i potwierdza istniejący w momencie kontroli stan faktyczny. Z protokołu kontroli wynika, że kontrolą objęto 110 wybranych produktów, zaś przy 15 z ich stwierdzono brak cen jednostkowych (co stanowi 13,6% produktów objętych kontrolą). W tym miejscu Prezes UOKiK podkreśla, że obowiązek uwidocznienia cen jednostkowych w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie powinien nastąpić przed momentem udostępnienia towarów konsumentom w celu ich zakupu. Obowiązek umieszczania cen i cen jednostkowych na towarach wynika z przepisów i powinien być bezwzględnie respektowany. Ustawodawca nałożył na przedsiębiorców obowiązek informowania zarówno o cenach jaki i cenach jednostkowych, aby konsument mógł w sposób rzetelny i świadomy zapoznać się z nimi przed dokonaniem wyboru. Celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona konsumenta. Organ drugiej instancji, stwierdza również, że naruszenie przez przedsiębiorcę obowiązków w sposób bezpośredni godziło w interesy konsumentów, a tym samym ograniczało dostęp do ważnej dla nich informacji o cenie jednostkowej wyrobów, zagwarantowanej obowiązującymi przepisami. Prezes UOKiK wskazuje, że przepisy dotyczące uwidaczniania cen i cen jednostkowych, dotyczą wszystkich przedsiębiorców i nie ma znaczenia forma prowadzonej sprzedaży, czy też skala prowadzonej działalności, tj. czy jest to mały sklep w którym towar podaje sprzedawca, czy też sklep wielkopowierzchniowy czy zakład usługowy. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów lub świadczącego usługi.

W ocenie Prezesa UOKIK zarzuty strony, przedstawione w odwołaniu są nietrafne i nie zasługują na uwzględnienie.

W odwołaniu strona podniosła, że naruszenie przez nią przepisów ustawy o informowaniu o cenach dotyczyło 15 wyrobów, które stanowi 0,21 % wartości wszystkich towarów dostępnych w jej placówce handlowej, zaś ich wartość to 81,80 zł, przy czym zysk z ich sprzedaży to kwota 30,87 zł, co powinno skutkować zastosowaniem art. 189 § 1 kpa, czyli powinien być zastosowany przypadek znikomego charakteru naruszenia. Odnosząc się do powyższego należy wskazać, iż kontrolą objęto 110 wybranych wyrobów, zaś stwierdzone nieprawidłowości dotyczyły 15 wyrobów tj. nie uwidoczniono przy nich cen jednostkowych. Mając na uwadze powyższe, stwierdzone nieprawidłowości stanowią 13,6% wszystkich towarów objętych kontrolą (łącznie 110 partii), nie zaś jak wskazuje strona, że jest to 0,21%

wszystkich towarów dostępnych w jej placówce handlowej. Przyjmując teoretycznie stanowisko strony, iż naruszenie dotyczyło 0,21% wszystkich towarów dostępnych w placówce handlowej, będzie ono niewiarygodne, z uwagi iż kontrola nie objęła wszystkich wyrobów dostępnych w ofercie handlowej. Wobec tego zasadne jest odniesienie się wyłącznie do wyrobów objętych kontrolą (110 partii) i szczegółowo wskazanych w protokole kontroli i jego załącznikach. Odnosząc się do wartości handlowej wyrobów przy których stwierdzono nieprawidłowości jak i ewentualnego zysku z ich sprzedaży w odniesieniu do przepisów ustawy o informowaniu o cenach jest to prawnie obojętne, gdyż ww. ustawa w art. 4 ust. 1 odnosi się do uwidaczniania ceny oraz ceny jednostkowych towaru, nie zaś jego wartości. Natomiast w art. 6 ust. 1 tej ustawy ustawodawca wskazuje, że jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

W odwołaniu strona postępowania podniosła, że jej zdaniem skala naruszenia przez nią obowiązków nie była wysoka, zatem jej zdaniem zachodzi przypadek znikomego charakteru naruszenia prawa. W ocenie Prezesa UOKiK, przedstawiony przez stronę w odwołaniu argument nie zasługuje na uwzględnienie. Nie sposób uznać, że w niniejszym przypadku stopień naruszenia obowiązków w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych nie ma istotnego charakteru, ponieważ nieprawidłowości stwierdzono łącznie dla 15 partii towarów, co daje odsetek nieprawidłowości na poziomie 13,6%. W ocenie Prezesa UOKiK organ pierwszej instancji prawidłowo stwierdził, że strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych w zakresie informowania konsumentów o cenach jednostkowych towarów w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach ustawodawca taki sam obowiązek uwidocznienia określił dla cen i cen jednostkowych. Ustawodawca nałożył na przedsiębiorców obowiązek takiego informowania o cenach jednostkowych, aby konsument mógł zapoznać się z nimi przed dokonaniem wyboru. Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art.4 ust.1-5 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł, chociażby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostały wyeliminowane. Tym samym, przedstawione przez stronę stanowisko, że naruszenie miało znikomy charakter należy uznać za błędne. Organ zwraca przy tym uwagę, że strona przed rozpoczęciem kontroli otrzymała zawiadomienie z 30 czerwca 2025 r. (skutecznie doręczone 3 lipca 2025 r.) o zamiarze jej wszczęcia ze wskazanym wyraźnie zakresem przedmiotowym kontroli obejmującym kontrolę przestrzegania przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Zatem, miała możliwość przygotowania się do niej (przez 14 dni), jednak jak wykazała kontrola tego nie uczyniła i nieprawidłowości zostały ujawnione w toku prowadzonej kontroli, co nie może stanowić usprawiedliwienia, ani też przemawiać za wyłączeniem jej odpowiedzialności za stwierdzone nieprawidłowości. Należy podkreślić, podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania, zaś nieznajomość przepisów, czy ich ignorowanie w żadnym wypadku nie może stanowić okoliczności łagodzącej.

Tym samym powyższe ustalenia dały podstawę do nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie. Prezes UOKiK wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu

obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny jednostkowej towaru jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen jednostkowej nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego przedsiębiorcy, czy też nie. Jednocześnie wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Z informacji ujawnionych w CEiDG wynika, że strona prowadzi działalność gospodarczą od 7 marca 2016 r., zatem powinna być świadoma obowiązków jakie nakłada ustawa o informowaniu o cenach. Zauważyć należy, iż zawodowy charakter prowadzonej przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej uzasadnia zwiększone oczekiwania co do jego wiedzy, rzetelności, zapobiegliwości i zdolności przewidywania. Tym samym powyższe ustalenia dały podstawę do nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie. Również usunięcie w trakcie kontroli stwierdzonych przez organ nieprawidłowości nie wyłącza odpowiedzialności przedsiębiorcy za ich popełnienie.

Organ pierwszej instancji orzekając w sprawie, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnił kryteria wymiaru kary wskazane w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, tj. stopień naruszenia obowiązków, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ustawy o informowaniu o cenach przez przedsiębiorcę oraz uzyskane przez niego korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Przy rozpatrywaniu przesłanki stopnia naruszenia obowiązków należy odnieść się do art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach tj. w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Strona nie dopełniła obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych przy 15 partiach wyrobów, co stanowi 13,6% wszystkich skontrolowanych towarów. Mając na uwadze powyższe Prezes UOKiK stoi na stanowisku, że stopień naruszenia obowiązków w zakresie uwidaczniania cen jednostkowych należy uznać za znaczny. Odnosząc się co do charakteru i wagi sprawy uznać należy, że nie budzą one wątpliwości. Natomiast nawiązując do czasu trwania naruszenia obowiązków wskazać należy w przedmiotowej sprawie trudnym do określenia jest ustalenie jaki był czas trwania naruszenia, bezsprzecznie stwierdzone nieprawidłowości zostały one wykryte w toku kontroli w pierwszym dniu tj. 17 lipca 2025 r.

W przypadku przesłanki dotychczasowej działalności przedsiębiorcy organ odwoławczy stwierdza, że po raz pierwszy stwierdzono u strony postępowania naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach. Jednocześnie, jak wynika z protokołu kontroli, strona

podjęła niezwłocznie dobrowolne działania naprawcze. Podkreślić należy, że stwierdzone nieprawidłowości w zakresie informowania o cenach strona postępowania nie usunęła po otrzymaniu zawiadomienia o zamiarze przeprowadzenia kontroli (od odbioru zawiadomienia do rozpoczęcia kontroli upłynęło 14 dni).
W przypadku przesłanki wielkość obrotu i przychodu przedsiębiorcy, organ pierwszej instancji wziął pod uwagę przekazane przez przedsiębiorcę informacje, jak i złożone oświadczenie przedsiębiorcy z którego wynika, iż należy on do grupy mikroprzedsiębiroców. Ponadto organ drugiej instancji zwraca uwagę, że zgodnie z przepisami ustawy o informowaniu o cenach przy wymiarze kary należy uwzględnić wielkość przychodów i obrotu, nie zaś wykazaną wartość handlową towarów przy których stwierdzono nieprawidłowości i zysk z ich sprzedaży. Powyższe informacje przy miarkowaniu kary administracyjnej są prawnie obojętne. Biorąc pod uwagę ustalenia kontroli oraz obowiązujące przepisy, Łódzki WIIH prawidłowo odniósł się do przekazanej informacji przez przedsiębiorcę o wielkości jego przychodu za poprzedni rok. W tym miejscu organ drugiej instancji zaznacza, iż informacja o wysokości obrotu i przychodu jaka została przekazana pozwala uznać, iż wymierzona kara nie będzie stanowiła zagrożenia dla bytu przedsiębiorstwa ale jednocześnie będzie na tyle dolegliwa i odstraszająca, aby zrealizować cele wymiaru kary.
Po uwzględnieniu przesłanek, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 1000 zł (słownie: tysiąc złotych), która stanowi 5% górnego wymiaru kary, a tym samym nałożona kara pieniężna nie została wymierzona w maksymalnej wysokości, czyli 20 000 zł, zatem nie można zgodzić się z twierdzeniem strony, że nałożona na nią kara jest rażąco wygórowana.
W przypadku przesłanki sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, przesłanka ta nie jest spełniona, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Łódzki WIIH nie jest kontrolą przeprowadzaną w sprawach transgranicznych tj. działalności gospodarczej w transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.
Biorąc pod uwagę powyższe organ odwoławczy po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, uznał odwołanie za bezzasadne. W ocenie Prezesa UOKiK wymierzona stronie postępowania kara jest adekwatna do rodzaju stwierdzonych nieprawidłowości i uwzględnia przesłankę odnoszącą się co do wysokości przychodu i obrotu. Kara pieniężna powinna odpowiadać wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, który w art. 8 dyrektywy 98/6 WE stanowi, że musi być ona skuteczna, proporcjonalna i odstraszająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstraszająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości niezależnie od rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej czy będzie prowadzona sprzedaż towarów lub świadczenia usług ceny i ceny jednostkowe muszą być uwidocznione. Po uwzględnieniu przesłanek, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, stronie wymierzono karę pieniężną w wysokości 1000 zł (słownie: tysiąc złotych), która stanowi 5% górnego wymiaru kary, czyli nie została wymierzona w maksymalnej wysokości (20 000 zł), zatem nie można przychylić się do stanowiska strony, że nałożona na nią kara jest środkiem nieuzasadnionej represji.

Jednocześnie Prezes UOKiK po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary i poprzestania na pouczeniu na podstawie art. 189f kpa.
Przepis art. 189f § 1 pkt 1 kpa przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Z zebranego materiału w sprawie wynika, że waga naruszenia nie jest znikoma, ponieważ strona postępowania nie dopełniła ciążącego na niej obowiązku w zakresie uwidoczniania cen jednostkowych w 15 partiach skontrolowanych wyrobów, czyli 13,6% objętych kontrolą, czym naruszyła interes konsumentów w zakresie prawa do informacji. Brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych oferowanych do sprzedaży nie tylko w kontrolowanej placówce handlowej, ale również w ofercie innych przedsiębiorców posiadających taki sam produkt, a tym samym utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru. Podkreślić należy, że cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych, o odmiennych cechach co do producenta, marki, ilości, poziomu technicznego, itp. Strona zaprzestała naruszenia prawa ale dokonała tego dopiero w wyniku kontroli, natomiast brzmienie art. 189f § 1 pkt 1 kpa wymaga łącznego spełnienia obu przesłanek, dlatego ze względu na uznanie, że waga naruszenia była znacząca, nie została spełnienia przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary z art. 189f § 1 pkt 1 kpa.
Nie została spełniona również przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałaby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Nadto należy podkreślić, że naruszenia z ustawy o informowaniu o cenach kwalifikowane są jako czyny o charakterze deliktu administracyjnego, który zagrożone są karą pieniężną określoną w art. 6 ustawy o informowaniu o cenach. Postępowania w tym zakresie mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej, zaś z uwagi na właściwość terytorialną, w stosunku do strony mogły być one prowadzone przez Łódzki WIIH. Inny organ nie mógł na terenie podlegającym kognicji Łódzkiego WIIH nałożyć kary pieniężnej za to samo naruszenie, co oznacza, że przepisy art. 189f § 1 pkt 2 kpa nie mają zastosowania w niniejszej sprawie.

Po przeanalizowaniu akt sprawy organ odwoławczy stwierdził, że w rozpatrywanej sprawie nie zaistniały również okoliczności, o których mowa w art. 189f § 2 kpa. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Strona postępowania nie dopełniła obowiązków nałożonych na nią w art. 4 ust.1 ustawy o informowaniu o cenach, ponieważ nie uwidoczniła ceny jednostkowej przy 15 partiach skontrolowanych wyrobów ze 110 wyrobów objętych kontrolą. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że naruszenie miało miejsce w dniu przeprowadzenia kontroli, podczas której strona postępowania uzupełniła brakujące ceny jednostkowe. Literalna wykładnia ww. przepisów jednoznacznie wskazuje, że warunkiem zastosowania odstąpienia od wymierzenia kary jest usunięcie naruszenia

prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa", tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że "usunięcie naruszenia prawa" nie jest tożsame z "zaprzestaniem naruszenia". Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało)". Charakter naruszeń, jakich strona dopuściła się w niniejszej sprawie (uwidocznienie cen jednostkowych ma charakter przedumowny), wyklucza możliwość usunięcia skutków naruszenia prawa (por. uzasadnienie wyroku WSA w Warszawie z dnia 25 lipca 2019 r. o sygn. akt VI SA/Wa 991/19: „Warunkiem odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest także przywrócenie stanu zgodnego z prawem, naruszonego przez zachowanie stanowiące podstawę odpowiedzialności administracyjnej"). Ponieważ konsumenci zostali pozbawieni informacji o cenie jednostkowej przy towarach oferowanych do sprzedaży, a powyższe informacje muszą być uwidocznione przez przedsiębiorcę w momencie rozpoczęcia oferowania towarów do sprzedaży, tak aby konsument na tej podstawie mógł podjąć decyzję o ich zakupie (tj. uwidocznienie ma charakter obowiązku przedumownego) w przedmiotowej sprawie brak jest możliwości zastosowania art. 189f § 2 i 3 kpa. Mając na uwadze powyższe w niniejszej sprawie nie jest możliwe wyeliminowanie skutków naruszenia prawa, z uwagi na brak uwidocznienia cen jednostkowych przed dokonaniem zakupu w miejscu sprzedaży, jak i brakiem możliwości powiadomienia konsumentów o stwierdzonych naruszeniach prawa, którzy dokonali zakupów z uwagi na ich anonimowość.
Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym wymierzenie stronie kary pieniężnej, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jak również ustalenie jej wysokości było prawidłowe i zgodne z prawem. Wobec powyższego, zawarty w odwołaniu wniosek strony postępowania nie zasługuje na uwzględnienie. Stąd też, postępowanie organu pierwszej instancji w tym zakresie należy uznać za prawidłowe, zaś zaskarżoną decyzję utrzymać w mocy.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ drugiej instancji. Prezes UOKiK przychylił się tym samym do ustaleń poczynionych przez organ pierwszej instancji oraz uznał, że Łódzki WIIH zasadnie nałożył na stronę, karę pieniężną w wysokości 1000 zł (słownie: tysiąc złotych), z tytułu naruszenia obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Tym samym, decyzja Łódzkiego WIIH z dnia 6 października 2025 r. o wymierzeniu kary pieniężnej powinna pozostać w obrocie prawnym.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie:

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
   1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
   2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
   3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
   4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2025 r. poz. 111).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:
1.[xxxxxxxxxxxx]
2.Łódzki Inspektor Inspekcji Handlowej